

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. marts 2015
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Pernille Bjørnholck
Sagsnr.: 2015-0030-2929
Dok.: 1446861

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 321 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. januar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Mette Frederiksen

/

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 321 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, om ministeren finder de nugældende regler for løsladelse, hvor indsatte løslades til hjemløshed med risiko for, at der begås ny kriminalitet, hensigtsmæssige, eller om ministeren agter at ændre reglerne, så det sikres, at der ikke løslades før tid, hvis den indsatte mangler en passende bolig.”

Svar:

Jeg er helt opmærksom på, at overgangen fra fængsel til frihed giver anledning til udfordringer, og vi kan ikke læne os tilbage og være tilfredse, når op mod 40 pct. af de løsladte har en usikker eller midlertidig boligsituation. Det er derfor vigtigt, at vi ikke slipper fokus på at understøtte samarbejdet mellem kriminalforsorgen og kommunerne i forhold til resocialisering af dømte. Det er også et vigtigt element i aftalen om kriminalforsorgens økonomi 2013-2016, som regeringen, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti står bag, og som bygger på Projekt God Løsladelse.

Endvidere vil det i forbindelse med en kommende flerårsaftale for kriminalforsorgen være oplagt at følge op på samarbejdet mellem kriminalforsorgen og kommunerne.

Særligt i forhold til indsattes boligsituation i forbindelse med prøveløsladelse har Direktoratet for Kriminalforsorgen i øvrigt afgivet følgende udtalelse:

”1. Resultatet af kriminalforsorgens opgørelse over indsattes boligsituation ved prøveløsladelse er i pressens dækning blevet udlagt på en sådan måde, at 39 pct. af alle dømte, der prøveløslades, løslades til hjemløshed.

Direktoratet har opgjort boligsituationen for 745 personer, der i perioden 1. marts 2014 til 16. september 2014 blev prøveløsladt med vilkår om tilsyn af kriminalforsorgen. Opgørelsen er baseret på de pågældende personers situation 1 måned efter løsladelsen. Opgørelsen viser, at alene 2 ud af disse 745 personer var uden et fast eller midlertidigt opholdssted en måned efter løsladelse, svarende til 0,3 pct. af de 745 personer, der i den nævnte periode blev prøveløsladt.

Det er derfor ikke korrekt, når det i pressen er blevet anført, at 39 pct. løslades til hjemløshed.

Opgørelsen viser derimod, at 39 pct. af de ovennævnte personer, der blev prøveløsladt med vilkår om tilsyn, er vurderet til at have en usikker eller midlertidig boligsituation. Dette gør sig eksempelvis gældende for en del af de prøveløsladte, der blev løsladt til familie eller venner, men også for en del prøveløsladte, der blev løsladt til leje- eller ejerbolig.

Der er således ikke tale om, at kriminalforsorgen i disse tilfælde har løsladt klienterne til hjemløshed, men at klienterne er løsladt til en boligsituation, der ikke er vurderet som værende fast eller permanent.

2. Det er forudsat som et regelmæssigt led i fuldbyrdelse af fængselsstraffe på 2 måneder og derover, at der i medfør af straffelovens § 38, stk. 1, sker prøveløsladelse, når to tredjedele af straffen, dog mindst 2 måneder, er udstået.

Ifølge straffelovens § 38, stk. 4, er det en forudsætning for løsladelse på prøve, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, at der er sikret den dømte passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes.

Det følger således af de gældende regler, at der ikke kan ske prøveløsladelse, hvis den dømte ikke er sikret passende ophold.

Praksis i forhold til, hvad der vurderes at være ”passende ophold”, er baseret på en konkret individuel vurdering af den dømtes samlede forhold, herunder at karakteren af opholdet ikke gør prøveløsladelsen utilrådelig.

I praksis betyder dette, at prøveløsladelse til familie, venner eller bekendte godt kan være en acceptabel boligløsning ved løsladelse. Dette skal også ses i sammenhæng med, at prøveløsladelse indebærer mulighed for at løslade den dømte med vilkår om tilsyn og eventuelt vilkår om fortsat misbrugsbehandling m.v., og at denne periode med tilsyn, vejledning, støtte og behandling kan strækkes længere end tidspunktet for endt straf, hvor løsladelse under alle omstændigheder sker uden skelen til, om der er (passende) ophold eller ej.

Der er med andre ord gode argumenter for, at klienter kan prøveløslades, også selv om der er tale om en boligsituation, der ikke kan betegnes som fast og permanent.”

Den henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 337 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.